

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7CoCsp/20/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8519201044
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8519201044.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Filakovského a JUDr. Anny Kovalovej v právnej veci žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, zapísaný v parížskom Registri obchodu a spoločnosti pod č. 542097902, konajúci na území SR prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, právne zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, Bratislava, IČO: 47 234 547, proti žalovanému: D. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, o zaplatenie sumy X.XXX eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 25.02.2020 č.k. 7Csp 27/2019-82 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v časti týkajúcej sa sumy 1.447,26 eur s príslušenstvom a vo výroku o trovách konania.

Žalovanému sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a vyslovil, že žalobca nemá nárok na náhradu trov konania. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovaným dňa 21.09.2015 dve zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V oboch zmluvách chýbalo uvedenie predpokladov, z ktorých bola vypočítaná RPMN. Absencia spomínanej náležitosti vyplývajúcej z ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmlúv, spôsobuje fikciu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov s poukazom na ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmlúv. Povinnosťou žalovaného bolo vrátiť žalobcovi len istinu úverov bez úrokov a poplatkov.

3. S poukazom na ust. § 879v Občianskeho zákonníka bolo potrebné sa zaoberať tým, či uplatnená pohľadávka nie je premlčaná. V tejto súvislosti sa skúmala platnosť právnych úkonov o zosplatnení zo strany žalobcu. Nevyhnutným predpokladom pre možnosť predčasného zosplatnenia úveru je dohoda strán v zmysle ust. § 565 Občianskeho zákonníka. V tomto prípade táto podmienka splnená bola. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Žalobca v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia postupoval a pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Výzvy na splatenie dlžných čiastok, ktoré žalobca zaslal pred vyhlásením o mimoriadnej splatnosti úverov, boli na

sumu 181,44 eur v prípade prvej zmluvy a v prípade druhej zmluvy na sumu 181,84 eur. Žalovanému boli zaslané dňa 05.05.2016. Až následne žalobca pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru listami zo dňa 15.08.2016, ktoré boli doručené dňa 17.08.2016.

4. Podľa ust. § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

5. Vychádzajúc z uvedeného pri zosplatnení úveru začína plynúť premlčacia doba nie od omeškania celej zosplatennej pohľadávky a teda nie od momentu účinnosti zosplatnenia, ale odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. V tejto súvislosti sa poukázalo na zásadu upravenú v ust. § 101 Občianskeho zákonníka spočívajúcu v tom, že relevantné je posúdenie toho, kedy sa právo mohlo vykonať prvýkrát. Z uvedeného možno vyvodíť, že momentom „odo dňa zročnosti nesplnenej splátky“, sa má na mysli prvá omeškaná splátka, ktorá nebola uhradená. Z prehľadu o úhradách je nepochybné, že žalovaný v oboch prípadoch vykonal poslednú úhradu dňa 15.12.2015 a teda prvá nezaplatená splátka bola splatná už 15.01.2016. Napokon aj z oznámenia o zosplatnení, ku ktorému v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka mohlo dôjsť len vtedy, keď dlžník bol v trojmesačnom omeškaní so splácaním úveru, je zrejmé, že dňa 02.08.2016, kedy malo dôjsť k zosplatneniu, žalovaný musel byť v omeškaní so splátkami splatnými dňa 15.01.2016. Trojročná premlčacia doba vyplývajúca z ust. § 103 vety druhej Občianskeho zákonníka začala plynúť najneskôr dňa 15.01.2016 a uplynula dňa 15.01.2019. Žaloba bola podaná dňa 30.07.2019, teda po jej uplynutí, a preto súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 54a Občianskeho zákonníka žalobu v dôsledku premlčania zamietol.

6. Aj za predpokladu, ak by sa vychádzalo z dátumu 02.08.2016, ku ktorému boli oba úvery zosplatené, žalovaný s poukazom na ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka musel byť v tom čase v omeškaní so splátkami minimálne 3 mesiace a teda najneskôr nezaplatené splátky, pre ktoré by mohlo dôjsť k omeškaniu, boli splatné dňa 15.04.2016. Tiež v takomto prípade by právo žalobcu bolo premlčané.

7. Výrok o trovách bol odôvodnený ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.

8. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol rozsudok v rozsahu sumy 1.447,26 eur s prísl. zrušiť a v rozsahu zrušenia vrátiť na ďalšie konanie. Ako dôvod uviedol, že na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobcom uplatnený nárok z dvoch úverových zmlúv je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu neuvedenia predpokladov na výpočet RPMN. Následne konštatoval, že nárok žalobcu nemožno priznať z dôvodu premlčania práva žalobcu v celom rozsahu, vzhľadom na právnu úpravu v ust. § 103, § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Čo sa týka posúdenia úverov ako bezúročných a bez poplatkov, tento záver žalobca nenapadá, avšak nemôže sa stotožniť s posúdením veci ohľadom premlčania. Predovšetkým sa nemôže stotožniť s názorom konajúceho súdu o tom, že premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva veriteľa podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej bolo toto právo využité. Premlčacia doba na zaplatenie dlhu splatného v splátkach, v ktorom vystupuje v pozícii dlžníka spotrebiteľ, by podľa názoru prvoinštančného súdu mala začať plynúť skôr ako reálne dôjde k zosplatneniu dlhu, t.j. odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatený. Z Občianskeho zákonníka, najmä z 8. hlavy prvej časti určujúcej dĺžku premlčacej doby nikde nevyplýva, že veriteľ, ktorého dlžník je spotrebiteľom, by mal byť akokoľvek ukrátený o svoje právo na uplatnenie pohľadávok v zákonom priznanej všeobecnej trojročnej premlčacej dobe. Z ust. § 565 Občianskeho zákonníka vyplýva, že pri plnení dlhu v splátkach vzniká veriteľovi právo na zosplatnenie dlhu v celej výške, len do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Predmetné zákonné ustanovenie predstavuje právo veriteľa, nie jeho povinnosť. Ak by veriteľ nevyužil svoje právo na splatenie celého zvyšku dlhu, naďalej by bol oprávnený požadovať len zaplatenie už splatných splátok, teda premlčacia doba by plynula každej splátke samostatne. Zo súdom uplatňovaných ustanovení § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka vyplýva len obmedzenie veriteľa, za akých podmienok môže uplatniť svoje právo na zosplatnenie celej pohľadávky, t.j. až po uplynutí troch mesiacov s omeškaním splatnej splátky. Predmetné ustanovenia však nemajú žiadny vplyv na plynutie premlčacej doby. Do momentu predčasného zosplatnenia dlhu (02.08.2016) sa jednotlivé mesačné splátky premlčujú samostatne a až ku dňu 02.08.2016 sa mohli stať splatnými zvyšné splátky splatné k 15.08.2016 až 15.12.2016. Žalobca dodržal postup v zmysle ust. § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, keďže na základe predložených oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti boli úvery veriteľom zosplatené až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splatných splátok.

Žalobca vyhlásil dňa 02.08.2016 mimoriadnu splatnosť úverov, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu. Nasledujúci deň, teda dňa 03.08.2016 žalobca mohol svoje právo vykonať prvý raz. Žaloba bola podaná dňa 30.07.2019, t.j. v zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka si žalobca svoj nárok uplatnil v zákonnej trojročnej premlčacej dobe, minimálne v rozsahu splátok zosplatených k 02.08.2016. Prvoinštančný súd mal správne priznať žalobcovi uplatnený nárok minimálne v rozsahu sumy 1.447,26 eur s prísl. predstavujúcu istinu splatnú po mimoriadnom zosplatení úverov.

9. Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 379, § 380 a § 381 C.s.p. preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

10. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

11. Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku je potrebné poukázať na to, že možnosť predčasného zosplatenia úveru je právne upravená v ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Vychádzajúc z tohto ustanovenia, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

12. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka teda umožňuje veriteľovi uplatňovať si voči dlžníkovi celú pohľadávku, resp. jej nezaplatený zvyšok, ak dlžník nedodrжал dohodu o včasnom plnení dohodnutých splátok. Ak veriteľ takto dohodnuté právo nepoužije najneskoršie do zročnosti najbližšie nasledujúcej splátky, pokračuje sa v plnení v splátkach. Veriteľ však svoje právo môže využiť po opätovnom porušení povinnosti dlžníkom. Strata výhody splátok teda nenastáva priamo zo zákona.

13. V prípade, ak veriteľ svoje oprávnenie vyplývajúce z ust. § 565 Občianskeho zákonníka využije, vyhlásenie predčasnej splatnosti má významné právne následky. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka je zaradené do ôsmej časti, hlavy I., oddielu 6 tohto právneho predpisu upravujúceho zánik záväzkov. Právny predchodca žalobcu oprávnenie vyplývajúce mu z ust. § 565 Občianskeho zákonníka využil, čím spôsobil zánik povinnosti žalovaného splácať poskytnutý úver v dohodnutých splátkach.

14. Keďže medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným boli uzatvorené dve zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pre posúdenie jednorazového predčasného zosplatenia celého dlhu bolo potrebné zohľadniť i špeciálne ustanovenie k ustanoveniu § 565 Občianskeho zákonníka, ktorým je ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upravujúce osobitné podmienky pre možnosť veriteľa zosplatiť celý dlh. V zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o splnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Ak Občiansky zákonník v tomto ustanovení hovorí o možnosti uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka najskôr v lehote po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní, musí ísť vždy o konkrétnu splátku, nakoľko len v takomto prípade je možné posúdiť, či bola dodržaná zákonom stanovená minimálna lehota 3 mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľom.

15. Ust. § 565 Občianskeho zákonníka, ako aj ust. § 53 ods. 9 tohto právneho predpisu upravujú len zákonné podmienky zosplatenia celého peňažného dlhu pre nezaplatenie splatnej splátky. Samy o sebe nemajú vplyv na začiatok plynutia premlčacej doby. Tento je právne upravený v ust. § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Z tohto ustanovenia vôbec nevyplýva, aby začiatok plynutia premlčacej doby mal nastať až po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní, s prihliadnutím a zohľadnením aj uplynutia 15-dňovej lehoty od upozornenia spotrebiteľa na úmysel veriteľa jeho dlh zosplatiť pre nezaplatenie splátky. Vo výzvach na zaplatenie dlžnej časti úveru zaslaných dňa 05.05.2016, právny predchodca žalobcu upozornil žalovaného na možnosť zosplatenia úveru ak

nedôjde k okamžitej úhrade omeškaných mesačných splátok. Následne podaniami zo dňa 15.08.2016, doručenými žalovanému dňa 17.08.2016 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úverov s tým, že dlhy z úverových zmlúv ku dňu 02.08.2016 sa stali splatnými v celom rozsahu naraz. Nakoľko právny predchodca žalobcu toto svojej právo mohol s poukazom na ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka uplatniť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, s ktorou bol žalovaný v omeškaní, k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti oboch úverov tak bez akýchkoľvek pochybností došlo pre nezaplatenie splátok splatných dňa 15.04.2016. Odo dňa zročnosti týchto nesplnených splátok začala plynúť premlčacia doba pre zosplatnené dlhy vyplývajúce z dvoch úverových zmlúv. Žalovaný sa nezaplatením splátok splatných dňa 15.04.2016 riadne a včas dostal do omeškania a od tohto dňa začala plynúť premlčacia doba pre splatnosť zostatkov dlhov žalovaného s prihliadnutím na zosplatnenie úverov. Trojročná premlčacia doba vyplývajúca z ust. § 103 vety druhej Občianskeho zákonníka tak uplynula ešte pred podaním žaloby zo strany žalobcu na súde dňa 30.07.2019.

16. S prihliadnutím na uvedené odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 C.s.p. rozsudok v jeho napadnutej časti ako vecne správny potvrdil.

17. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. Dôvodom takéhoto rozhodnutia bola skutočnosť, že úspešnému žalovanému v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

18. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).